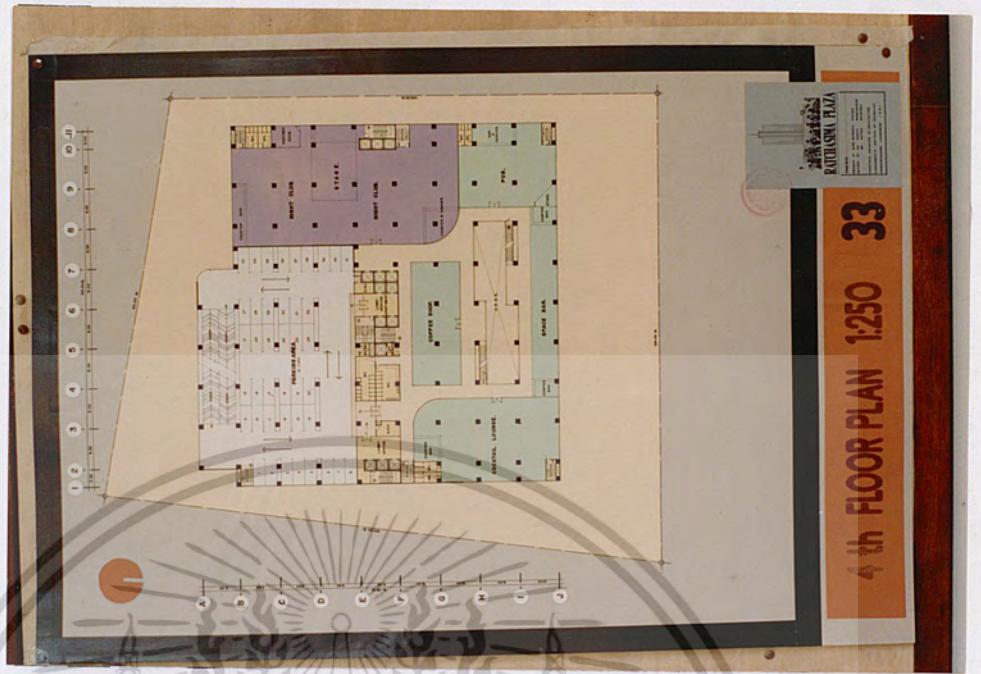

5.31 แสดงแปลนชั้น 2

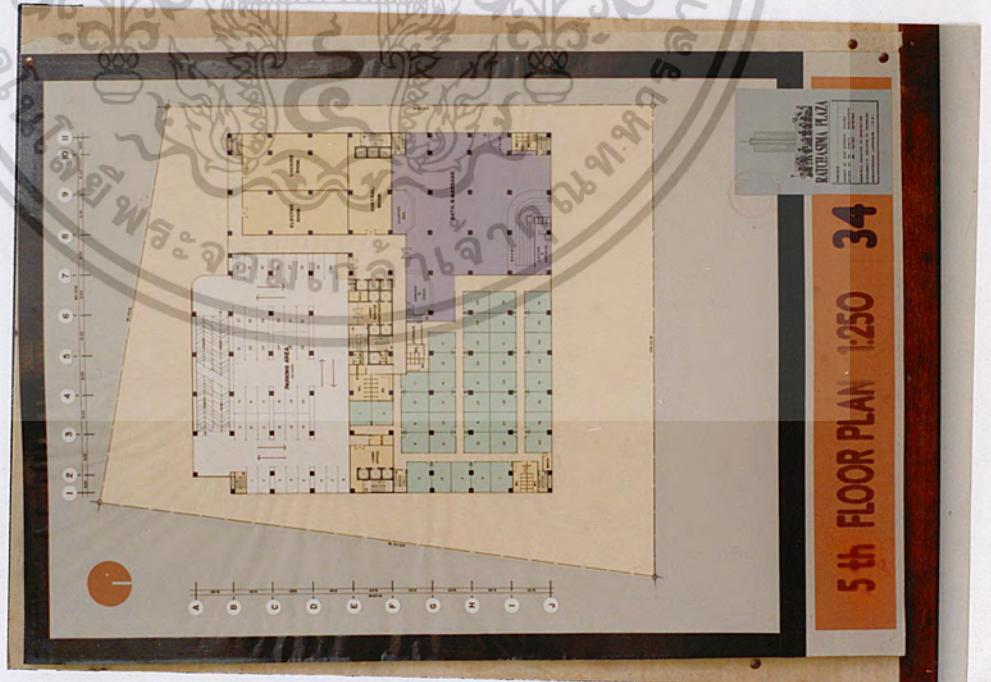

5.32 แสดงแปลนชั้น 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเฉพาะเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

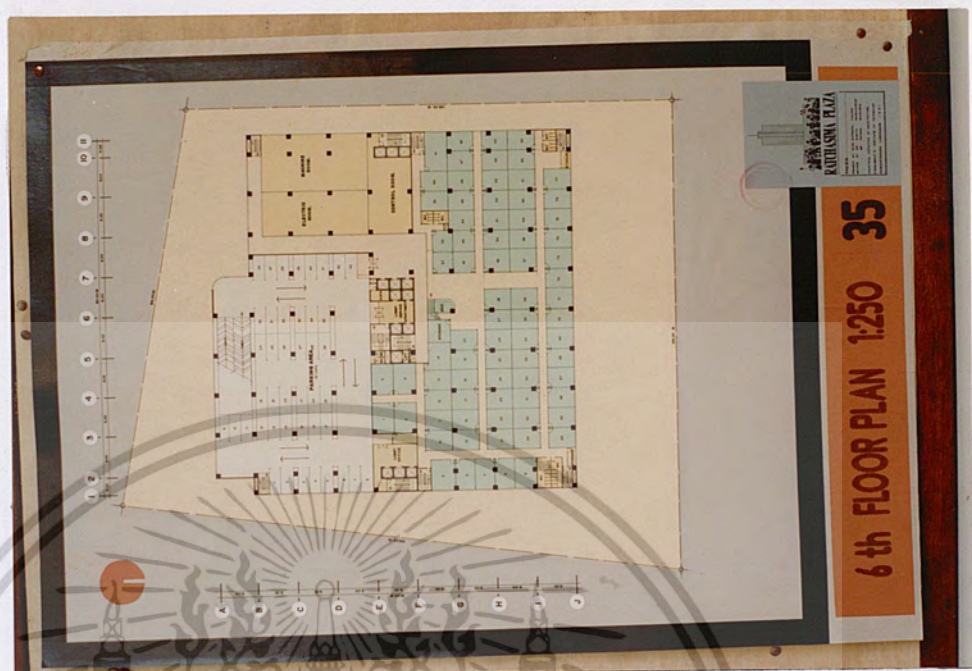

5.33 แสดงแปลนชั้น 4

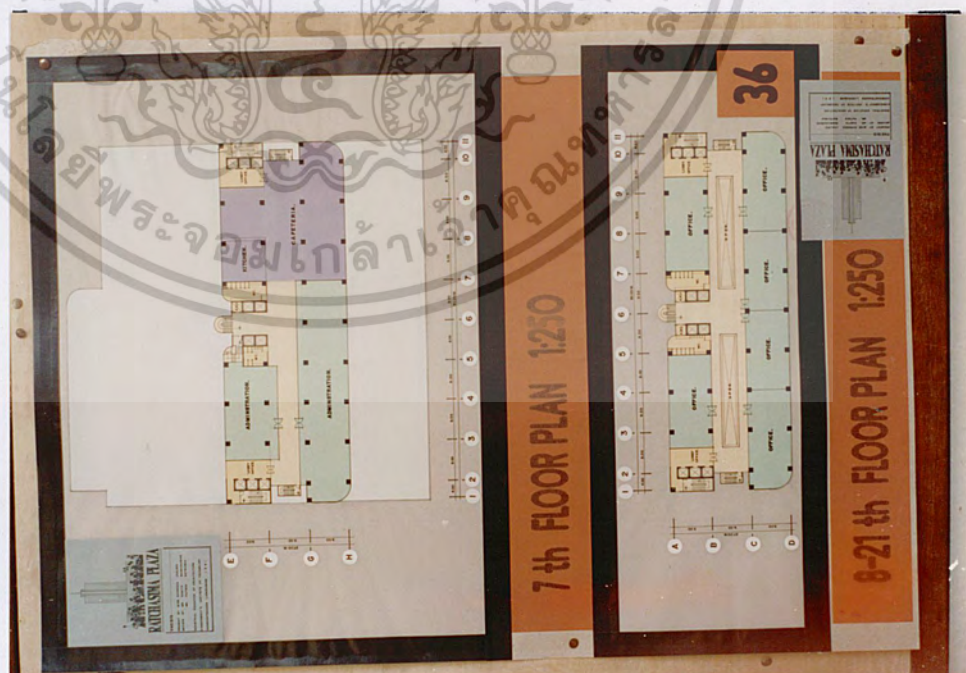

5.34 แสดงแปลนชั้น 5

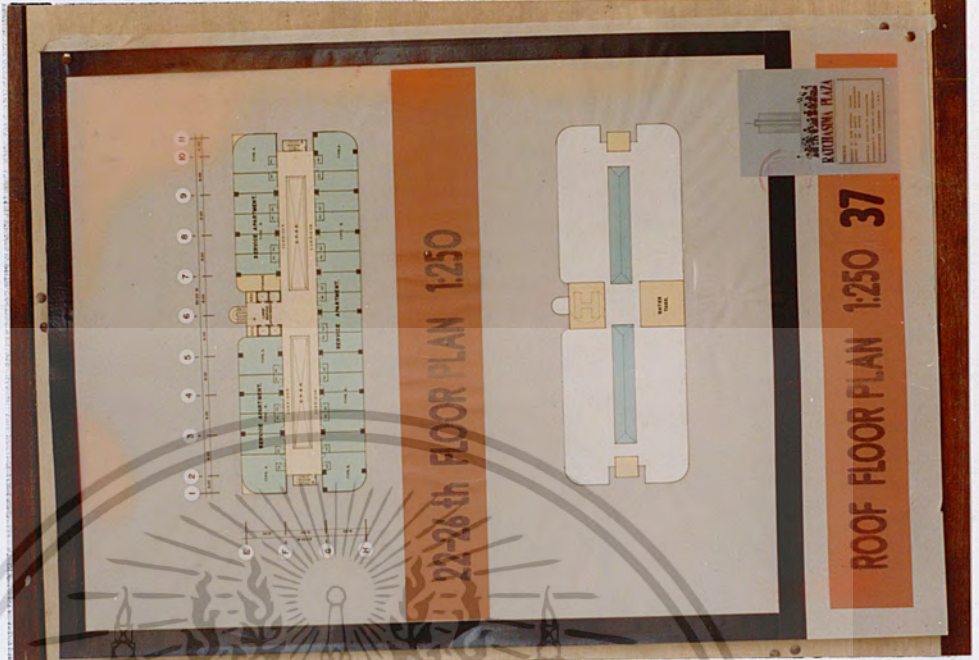
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

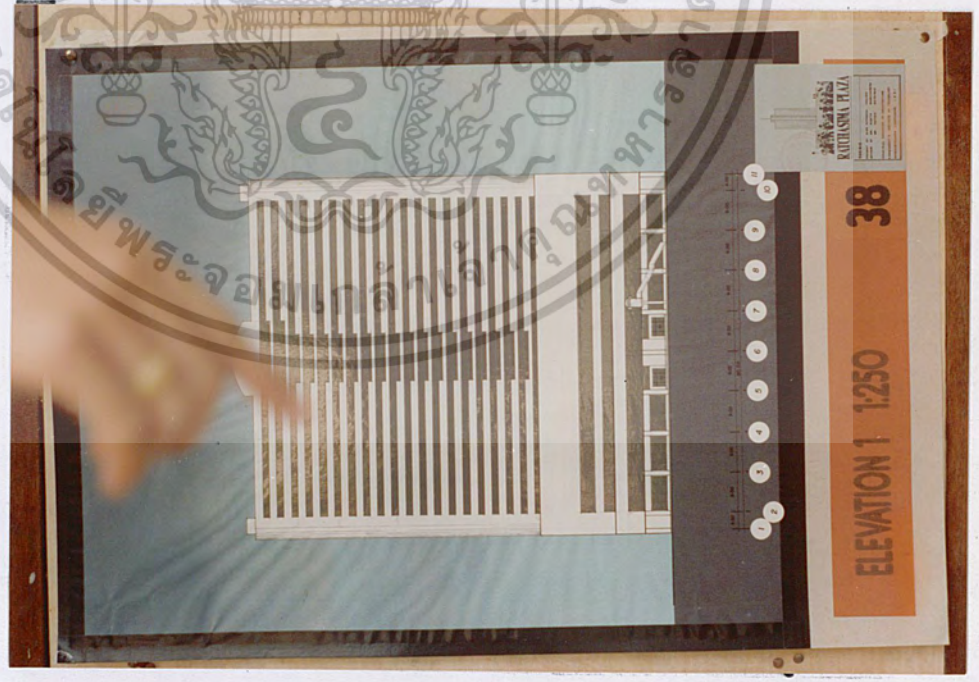
5.35 แสดงแปลนชั้น 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ 36 เพื่อแสดงแปลนชั้น 7, 8-21 ภายใต้งานไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

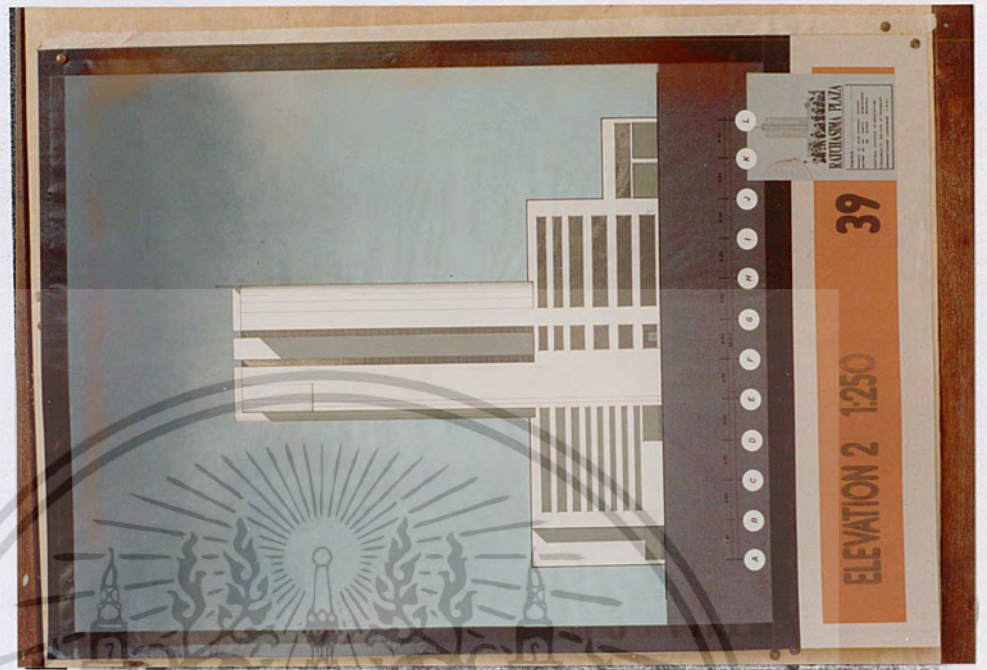

5.37 แสดงแปลนชั้น 22-26 , หลังคา

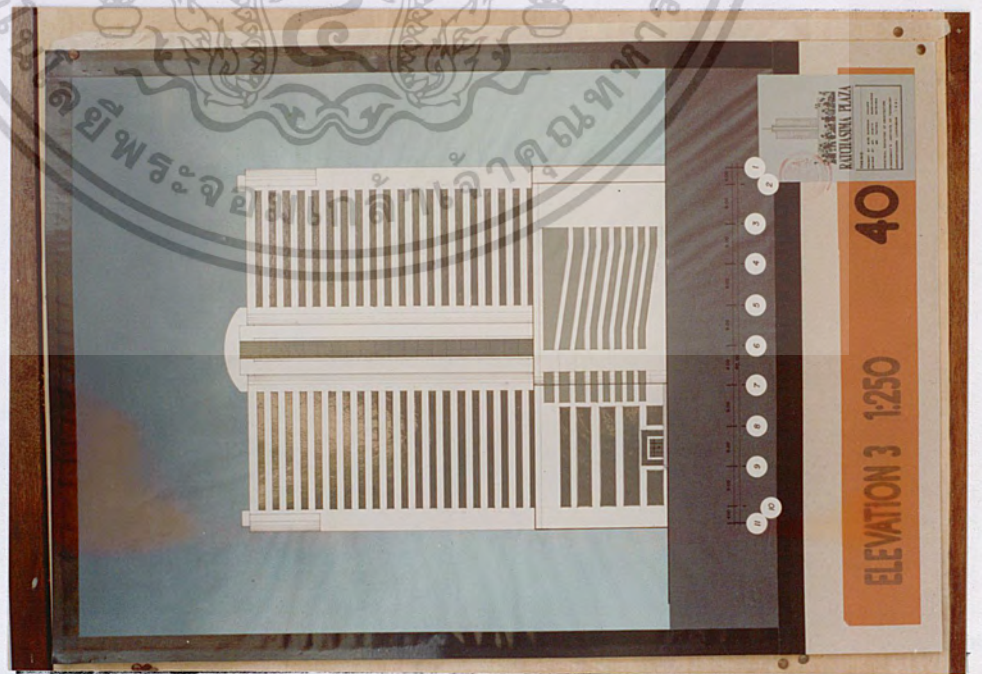

5.38 แสดงรูปทึบ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

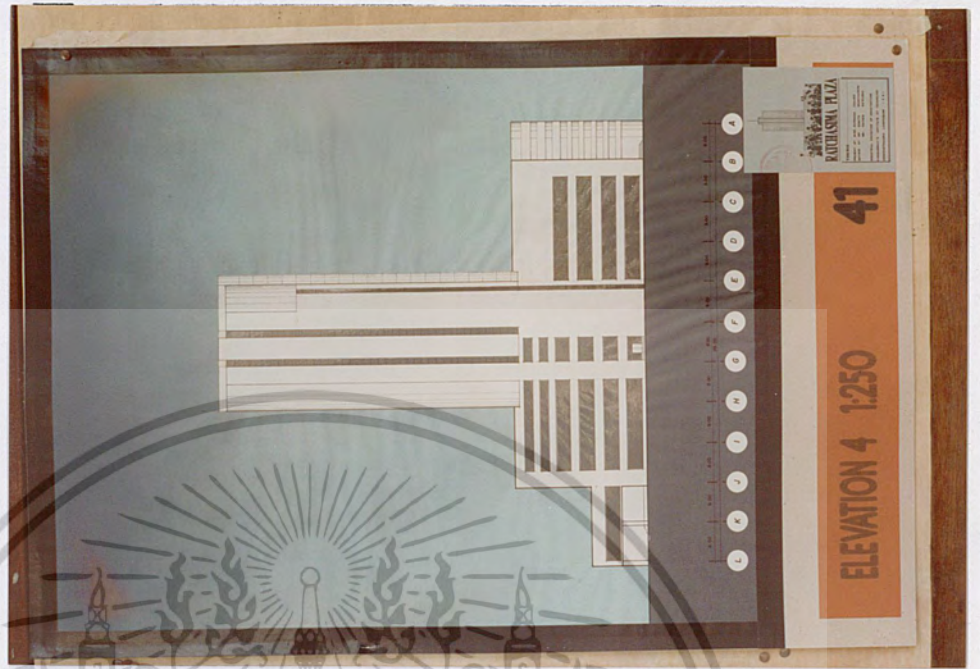

5.39 แสดงรูปบ้าน 2

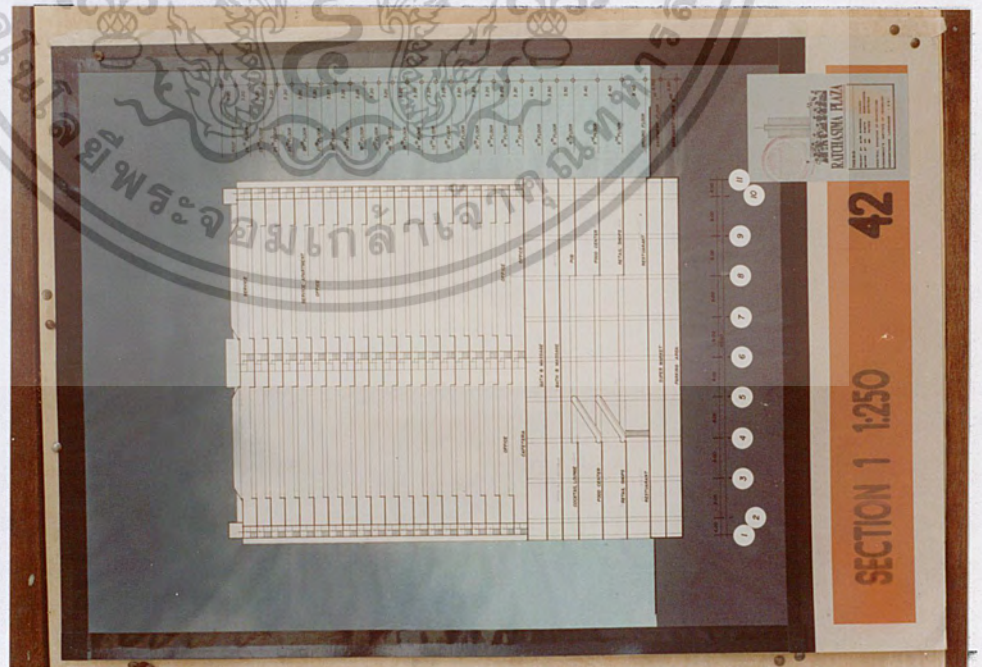

5.40 แสดงรูปบ้าน 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

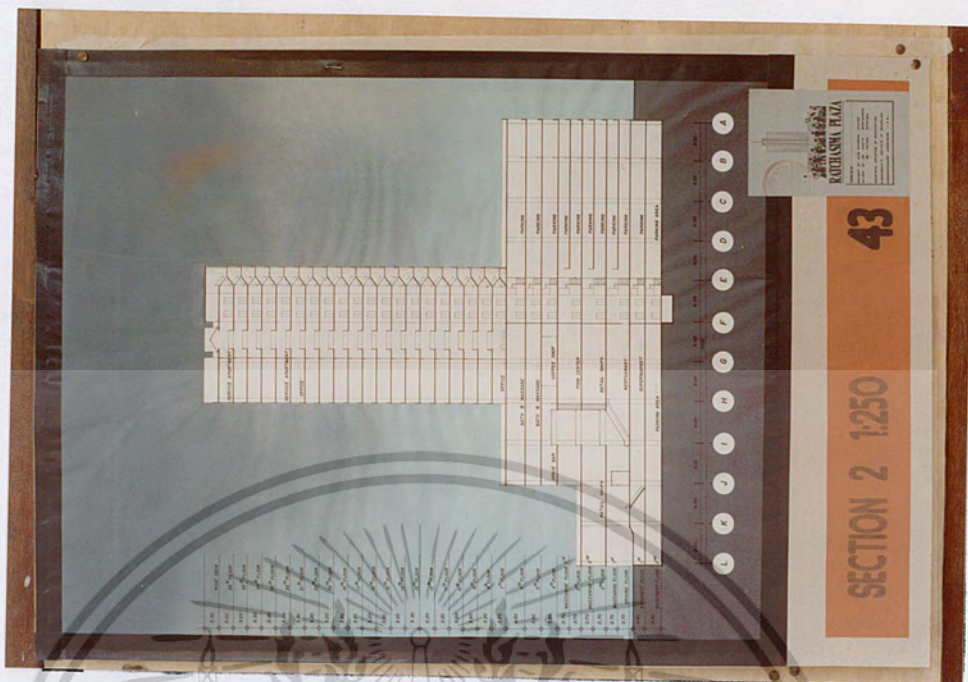

5.41 ภาพจริงรูปที่ 4

5.42 แสงรูปที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.43 แสดงรูปตัด 2

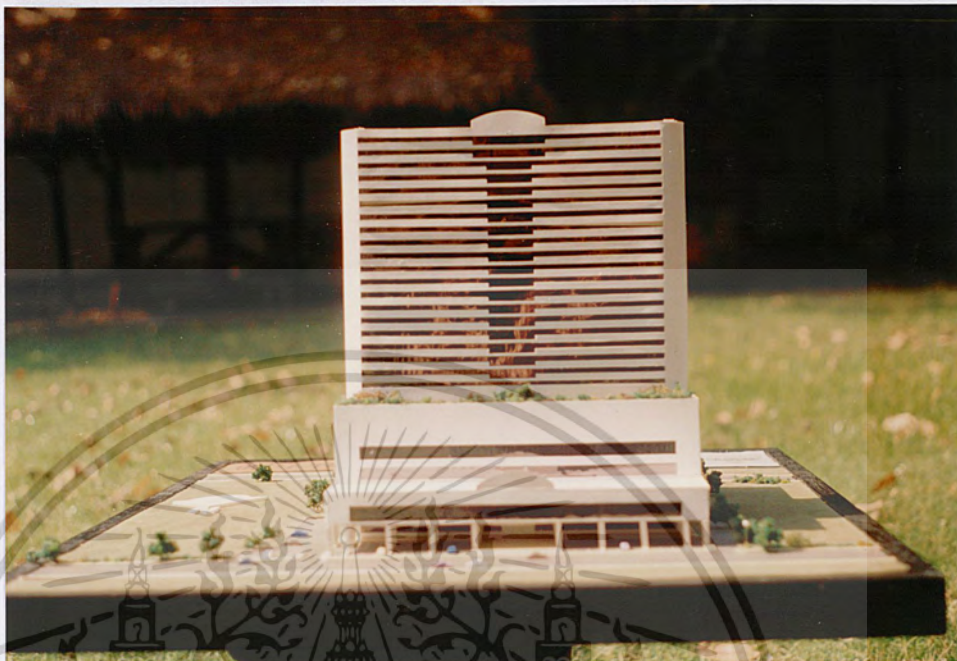
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.45 แสดงทัศนียภาพภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน 5.46 ทัศนียภาพภายนอก อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
5.47 แสงทูลงจำลองของโครงการ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
5.47 แสดงที่ตั้งของอาคาร
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

สรุปและ เสนอแนะ

6.1 สรุป

โครงการ **ราชสีมาพลาซ่า** เป็นโครงการที่ตอบสนองต่อความเจริญของจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งนโยบายของแผนพัฒนาเมืองหลักได้กำหนดให้จังหวัดนครราชสีมา เป็นเมืองหลักของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จากนโยบายดังกล่าวจะ เกิดการเปลี่ยนแปลงมากมายทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมจังหวัดนครราชสีมา โดยเฉพาะด้านธุรกิจ และการบริการ ดังนั้นโครงการ **ราชสีมาพลาซ่า** จึงเป็นโครงการที่จัดขึ้น เพื่อแก้ปัญหาและรองรับสำหรับชุมชน นักท่องเที่ยว ทั้งยังรองรับการขยายตัวของกิจกรรมในอนาคต ให้เพียงพอต่อความต้องการ ลักษณะโครงการพอที่จะสรุปได้ดังนี้

- 6.1.1 เป็นโครงการที่จัดตั้งขึ้น เพื่อรองรับการขยายตัวทั้งทางด้านการค้า การบริการ ของชุมชนในอนาคตรวมถึง เพื่อรองรับความต้องการของชุมชนใกล้เคียงและนักท่องเที่ยวของชุมชน
- 6.1.2 เป็นโครงการที่จัดตั้งขึ้น เพื่อรองรับการขยายตัวด้านธุรกิจ เป็นแหล่งรองรับ สำหรับสำนักงาน ศูนย์การค้า ห้างอาตย์ การบริการ
- 6.1.3 ที่ตั้งโครงการ เป็นที่ดินของราชพัสดุจำนวน 6 ไร่ 99 ตารางวา อยู่ บริเวณถนนสุรนารายณ์ถนนพหลโยธิน เป็นแหล่งธุรกิจและบันเทิง
- 6.1.4 องค์ประกอบของโครงการ
 - OFFICE
 - SERVICE APARTMENT
 - SHOPPING CENTER
 - SERVICE ENTERTAINMENT
 - PARKING AREA

6.2 ข้อเสนอแนะ

จากการทำการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและทำการออกแบบ **ราชสีมาพลาซ่า** ในระยะเวลาขอบเขตอันพอสมควร จำเป็นที่จะต้องมีความรู้ทางด้านเศรษฐกิจ การลงทุนมากพอสมควร เช่น **พื้นฐานความรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์** **ขั้นตอนการดำเนินงาน** **การตั้งถิ่นฐาน** **เศรษฐกิจ** **การค้า** **ไม่ยุ่งกับประมัตถ์การลุ่มทุน** **คลังักงานการศึกษา** **ผลลัพท์ของโครงการ** **ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้**

บรรณานุกรม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, เอกสารโรเนียวับัญชีและประชาชาติ,

(กรุงเทพฯ : กองบัญชีประชาชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. 2530, หน้า 5-8)

กองวางแผนภาพ, รายงานการศึกษา วิวัฒนาการ การขยายตัวและย้ายถิ่นของประชากรเมือง

ในการกำหนดนโยบายแผนพัฒนาเมืองหลัก, (กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิเคราะห์ด้านกายภาพ,
ตุลาคม 2524)

กองวางแผนภาพ, รายงานการวิเคราะห์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและจังหวัดนครราชสีมา,

(กรุงเทพฯ : ฝ่ายวางแผนภาพ, 2525)

กองจำแนกที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

กองทะเบียน กรมการปกครอง (กระทรวงมหาดไทย, 2526)

สำนักงานที่ดินจังหวัด, ประเมินภาษีบำรุงท้องที่จังหวัด, (นครราชสีมา : 2531)

เทศบาลนครราชสีมา กรมการปกครองท้องถิ่น, ทะเบียนราษฎร์, (นครราชสีมา, 2533)

มานิดา วัลลิโกดม, นำเที่ยวเมืองโคราช, (กรุงเทพฯ : 2523)

บุญเหลือ อุเทนสุภา, รวมเรื่องโคราช, (กรุงเทพฯ : 2531)

สำนักงานจังหวัด, รายงานสรุปข้อราชการจังหวัดนครราชสีมา, (นครราชสีมา, 2525)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2517)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร

พุทธศักราช 2479

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 192 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ.2515 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

- (1) "ที่จอดรถยนต์" หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้ใช้เป็นที่ยจอดรถยนต์โดยเฉพาะสำหรับอาคาร
- (2) "ที่กั้นรถยนต์" หมายความว่า บริเวณที่จัดไว้สำหรับกั้นรถยนต์เพื่อสะดวกในการจอดหรือเข้าออกของรถยนต์
- (3) "ทางเข้าออกของรถยนต์" หมายความว่า ทางที่ใช้สำหรับรถยนต์เข้าหรือออกจากที่จอดรถยนต์ถึงปากทางเข้าออกรถยนต์
- (4) "ปากทางเข้าออกรถยนต์" หมายความว่า ส่วนของทางรถยนต์เชื่อมกับทางสาธารณะ
- (5) "เชิงลาดสะพาน" หมายความว่า ส่วนของทางที่เชื่อมกับสะพานที่มีส่วนลาดชันเกิน 2 ใน 100
- (6) "โรงมหรสพ" หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคาร ที่ใช้เป็นโรงมหรสพตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันภัยอันตรายอันเกิดจากการเล่นมหรสพ
- (7) "โรงแรม" หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม
- (8) "อาคารชุด" หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่พักอาศัยหลายครอบครัว ทุยแต่ละครอบครัวมีห้องนอน ครัว ครัวไฟ ห้องส้วม และห้องน้ำเป็นอิสระและให้ทางเดินและบันไดขึ้นชั้นบนหรือลิฟท์ใช้ร่วมกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(9) "ภัตตาคาร" หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่ขายอาหารหรือเครื่องดื่ม โดยมีพื้นที่สำหรับตั้งโต๊ะอาหารไว้บริการภายในอาคารหรือภายนอกอาคาร

(10) "ห้างสรรพสินค้า" หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นอาคารพาณิชย์สำหรับแสดงหรือขายสินค้าต่าง ๆ

(11) "สำนักงาน" หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่ทำการ

(12) "อาคารขนาดใหญ่" หมายความว่า อาคารที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เพื่อใช้อาคารที่ใช้เป็นส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารเป็นที่ประกอบกิจการประเภทเดียวหรือหลายประเภท โดยมีความสูงจากระดับถนนตั้งแต่ 15 เมตรขึ้นไป และมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 1,000 ตารางเมตร หรือมีพื้นที่รวมกันทุกชั้น หรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 2,000 ตารางเมตร

(13) "ห้องโถง" หมายความว่า ส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่ชุมนุมหรือประชุม ข้อ 2 ให้กำหนดประเภทของอาคารซึ่งข้อนี้ที่จอดรถยนต์ ที่กลับรถยนต์ และทางเข้าของรถยนต์ไว้ดังต่อไปนี้

- (1) โรงแรมที่มีพื้นที่สำหรับจัดที่นั่งสำหรับคนดูตั้งแต่ 500 ที่ขึ้นไป
- (2) โรงแรมที่มีห้องพักตั้งแต่ 30 ห้องขึ้นไป
- (3) อาคารชุดที่มีพื้นที่แต่ละครอบครัวยุตั้งแต่ 60 ตารางเมตรขึ้นไป
- (4) ภัตตาคารที่มีพื้นที่สำหรับตั้งโต๊ะอาหารตั้งแต่ 150 ตารางเมตรขึ้นไป
- (5) ห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 300 ตารางเมตรขึ้นไป
- (6) สำนักงานที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 300 ตารางเมตรขึ้นไป
- (7) อาคารขนาดใหญ่
- (8) ห้องโถงของโรงแรมตาม (2) ภัตตาคารตาม (4) หรืออาคารขนาดใหญ่ตาม

(7)

ข้อ 3 จำนวนที่จอดรถยนต์ ต้องจัดให้มีตามกำหนดดังต่อไปนี้

- (1) ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร เฉพาะในเขตเทศบาลนครหลวง ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 25 ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2514

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ก) โรงมหรสพ ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คัน ต่อจำนวนที่นั่งสำหรับคนดู 20 ที่ เศษของ 20 ที่ ที่คิดเป็น 20 ที่

โรงมหรสพที่อยู่ในท้องที่ของเทศบาลนคร เขตธนบุรี เขตบางรัก เขตปทุมวัน เขต บ่อมปราบศัตรูพ่าย และเขตสัมพันธวงศ์ ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คัน ต่อจำนวนที่นั่ง สำหรับคนดู 10 ที่ เศษของ 10 ที่ให้คิดเป็น 10 ที่

(ข) โรงแรม

โรงแรมที่มีห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 10 คัน สำหรับ ห้องพัก 30 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 30 ห้อง ให้คิดอัตรา 1 คันต่อ 5 ห้อง เศษของ 5 ห้อง ให้ คิดเป็น 5 ห้อง

โรงแรมที่มีห้องพักเกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถยนต์ตามอัตราที่กำหนดในวรรคหนึ่ง สำหรับห้องพัก 100 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 100 ให้คิดอัตรา 1 คันต่อ 10 ห้อง เศษของ 10 ห้อง ให้คิดเป็น 10 ห้อง

(ค) อาคารชุด ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อ 1 ครอบครั้ว

(ง) ภัตตาคาร

ภัตตาคารที่มีพื้นที่ตั้งโต๊ะอาหารไม่เกิน 750 ตารางเมตร ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อย กว่า 1 คันต่อพื้นที่ตั้งโต๊ะอาหาร 15 ตารางเมตร เศษของ 15 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 15 ตารางเมตร

ภัตตาคารที่มีพื้นที่ตั้งโต๊ะอาหารเกิน 750 ตารางเมตร ให้มีที่จอดรถยนต์ตามอัตราที่ กำหนดในวรรคหนึ่ง สำหรับพื้นที่ตั้งโต๊ะอาหาร 750 ตารางเมตรแรก ส่วนที่เกิน 750 ตาราง เมตร ให้คิดอัตรา 1 คันต่อ 30 ตารางเมตร เศษของ 30 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 30 ตารางเมตร

(จ) ห้างสรรพสินค้า ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่ 20 ตารางเมตร เศษของ 20 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 20 ตารางเมตร

(ฉ) สำนักงาน ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่ 60 ตารางเมตรเศษของ 60 ตารางเมตรให้คิดเป็น 60 ตารางเมตร

(ช) ห้องโถงของโรงแรม ภัตตาคาร หรืออาคารขนาดใหญ่ตามข้อ 2 (อ) ให้มีที่ จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คัน ต่อพื้นที่ห้องโถง 30 ตารางเมตร เศษของ 30 ตารางเมตร ให้ คิดเป็น 30 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ข) อาคารขนาดใหญ่ ให้มีที่จอดรถยนต์ตามจำนวนที่กำหนดของแต่ละประเภท ของอาคารที่ใช้เป็นที่ประกอบกิจการในอาคารขนาดใหญ่นั้นรวมด้วย หรือให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คัน ต่อพื้นที่อาคาร 240 ตารางเมตรตามประเภทเศษของ 240 ตารางเมตร ทั้งนี้ให้ถือที่จอดรถยนต์จำนวนที่มากกว่าเป็นเกณฑ์

ข้อ 4 อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่ประกอบกิจการหลายประเภท ถ้าเป็นประเภทของที่ตั้งมีที่จอดรถยนต์ ที่กัลับริดยนต์ และทางเข้าออกรถยนต์ตามข้อ 2 ต้องจัดให้มีจำนวนที่จอดรถยนต์ตามที่กำหนดในข้อ 3 ของแต่ละประเภทของอาคารที่ใช้เป็นที่ประกอบกิจการในอาคารหรือส่วนใดของอาคารนั้นรวมกัน

ข้อ 5 ที่จอดรถยนต์ 1 คัน ต้องเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้ากว้างไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร ยาวไม่น้อยกว่า 6 เมตร โดยต้องทำเครื่องหมายแสดงลักษณะและขอบเขตของที่จอดรถยนต์ไว้ให้ปรากฏ

ข้อ 6 ที่จอดรถยนต์ต้องจัดให้อยู่ภายในบริเวณของอาคารนั้น ถ้าอยู่นอกอาคารต้องมีทางไปสู่อาคารนั้นไม่เกิน 200 เมตร

ข้อ 7 ที่กัลับริดยนต์ต้องพื้นที่เพียงพอและอยู่ในที่เหมาะสมให้สามารถกัลับริดยนต์เข้าสู่ทางเข้าออกของรถยนต์ได้โดยสะดวก โดยต้องทำเครื่องหมายแสดงแนวการกัลับริดของรถยนต์ไว้ให้ปรากฏ

ในกรณีการจัดให้รถยนต์วิ่งได้ทางเดียวจากปากทางออก จะไม่มีที่กัลับริดยนต์ก็ได้

ข้อ 8 ทางเข้าออกของรถยนต์ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 600 เมตร ในกรณีการจัดให้รถยนต์วิ่งได้ทางเดียว ทางเข้าและทางออกต้องกว้างไม่น้อยกว่า 3.50 เมตร โดยต้องทำเครื่องหมายแสดงทางเข้าและทางออกไว้ให้ปรากฏ และปากทางเข้าออกรถยนต์ต้องเป็นดังนี้

(1) แนวศูนย์กลางปากทางเข้าออกของรถยนต์ ต้องไม่อยู่ที่ที่เป็นท่งร่วมหรือทางแยก และต้องห่างจากจุดเริ่มต้นโค้งหรือหักมุมของขอบทางร่วมหรือขอบทางแยกสาธารณะ มีระยะไม่น้อยกว่า 20.00 เมตร สำหรับโรงมหาสพระยะตั้งกล่าวต้องไม่น้อยกว่า

(ข) ห้องโถงของโรงแรม กัลับริดอาคาร หรืออาคารขนาดใหญ่ตามข้อ 2 (8) ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่ห้องโถง 10 ตารางเมตร เศษของ 10 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 10 ตารางเมตร

(ข) อาคารขนาดใหญ่ ให้มีที่จอดรถยนต์ตามจำนวนที่กำหนดของแต่ละประเภทของอาคารที่ใช้เป็นที่ประกอบกิจการในอาคารขนาดใหญ่นั้นรวมกัน หรือให้มีที่จอดรถยนต์ ไม่น้อยกว่า

1 ต้นต่อนั้นที่อาคาร 120 ตารางเมตร เศษของ 120 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 120 ตารางเมตร ทั้งนี้ให้ถือที่จอดรถยนต์จำนวนที่มากกว่าเป็นเกณฑ์

อาคารขนาดใหญ่ที่มีลักษณะ เป็นตึกแถวสูงไม่เกินสี่ชั้น ต้องมีที่จอดรถยนต์อยู่ภายนอกอาคารหรืออยู่ในห้องใต้ดินของอาคารไม่น้อยกว่า 1 คันต่อ 1 ห้อง

(2) ในเขตเทศบาลทุกแห่ง หรือในเขตท้องที่ที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ใช้บังคับ

(ก) โรงมหรสพ ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อจำนวนที่นั่งสำหรับคนดู 40 ที่ เศษของ 40 ที่คิดให้เป็น 40 ที่

(ข) โรงแรม

โรงแรมที่มีห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 5 คัน สำหรับห้องงัก 30 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 30 ห้องให้คิดอัตรา 1 คันต่อ 10 ห้อง ให้คิดเป็น 10 ห้อง

โรงแรมที่มีห้องพักเกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถยนต์ตามอัตราที่กำหนดในวรรคหนึ่ง สำหรับห้องงัก 100 ห้องแรก ส่วนเกิน 100 ห้อง ให้คิดอัตรา 1 คันต่อ 15 ห้อง เศษของ 15 ห้อง

(ค) อาคารชุด ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อ 2 ครอบครั้ว เศษของ 2 ครอบครั้ว ให้คิดเป็น 2 ครอบครั้ว

(ง) ภัตตาคาร ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่ตั้งโต๊ะอาหาร 40 ตารางเมตร เศษของ 40 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 40 ตารางเมตร

(ฉ) สำนักงาน ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คัน ต่อพื้นที่ 120 ตารางเมตร เศษของ 120 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 120 ตารางเมตร
50.00 เมตร

(2) แนวศูนย์กลางปากทางเข้าออกของรถยนต์ต้องไม่อยู่บนเชิงลาดสะพานและต้องห่างจากจุดเชิงลาดสะพานมีระยะไม่น้อยกว่า 50.00 เมตร สำหรับโรงมหรสพระยะดังกล่าว ต้องไม่น้อยกว่า 100.00 เมตร

ให้ไว้ ณ วันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2517

กมล วรรณประภา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 91 ตอนที่ 86 วันที่ 21 พฤษภาคม 2517

สำเนาถูกต้อง

(น.ส. ดวงพร สีนุกูเรื่อง)

เจ้าหน้าที่ธุรการ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองนครราชสีมา
เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2495
.....

โดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 เทศบาลเมืองนครราชสีมา คราเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภา เมืองนครราชสีมา และโดยอนุมัติของข้า หลวงประจำ จังหวัดนครราชสีมา ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัติให้เรียกว่า "เทศบัญญัติเรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคารพุทธศักราช 2495"

ข้อ 2. เทศบัญญัตินี้ให้บังคับในเขตควบคุมการก่อสร้างอาคารตามพระราชกฤษฎีกาให้ ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ในเขตเทศบาลเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2494

ข้อ 3. ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด 1
วิเคราะห้ศัพท์

ข้อ 4. ในเทศบัญญัติ นี้

- (1) "อาคารที่พักอาศัย" หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง แพ ซึ่งโดยปกติบุคคลอาศัยอยู่ทั้งกลางวัน และกลางคืน
- (2) "อาคารพาณิชย์" หมายความว่า ห้างร้าน คลังสินค้า หรือ โรงงานที่ไม่ใช้เครื่องจักรขนาดใหญ่
- (3) "ห้องแถว" หมายความว่า อาคารที่พักอาศัยหรืออาคารพาณิชย์ ซึ่งปลูกสร้างติดต่อกันเป็นแถวเกินกว่าสองห้อง และประกอบด้วยวัสดุอันมิใช่วัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่
- (4) "ตึกแถว" หมายความว่า อาคารที่พักอาศัย หรืออาคารพาณิชย์ซึ่งปลูกสร้างติดต่อกันเป็นแถวเกินกว่าสองห้อง และประกอบด้วยวัสดุถาวรทนไฟเป็นส่วนใหญ่
- (5) "โรงงานอุตสาหกรรม" หมายความว่า โรงงานสำหรับประกอบการอุตสาหกรรมโดยใช้เครื่องจักรขนาดใหญ่เป็นปัจจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(6) "อาคารสาธารณะ" หมายความว่า โรงมหรสพ หอประชุม โรงเรียน หรือสถานที่ซึ่งกำหนดให้เป็นที่ชุมนุมชนได้ทั่วไป เช่น โรงแรม ภัตตาคาร หรือโรงพยาบาลเป็นต้น

(7) "อาคารเลี้ยงสัตว์" หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างเพื่อให้สัตว์พาหนะ เช่น ช้าง ม้า โค กระบือ นกอาศัย

(8) "อาคารชั่วคราว" หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างซึ่งคณะเทศมนตรีพิจารณาเห็นว่า เพื่อใช้ประโยชน์เป็นการชั่วคราว และมีกำหนดเวลาที่จะรื้อถอน

(9) "อาคารพิเศษ" หมายความว่าอาคารดังต่อไปนี้

ก. โรงมหรสพ อีโกลด์เจ็ท หรือหอประชุม

ข. อุโมงค์ คานเรือ หรือท่าเรือ สำหรับเรือขนาดใหญ่เกินกว่า 100 ตัน และโป๊ะ (ท่าเรือ)

ค. อาคารสูงกว่า 15 เมตร หรือสะพานในที่ซึ่งติดต่อกับทางสาธารณะ หรืออาคารที่มีคน หรือโครงหลังคา ช่วงหนึ่งยาวเกินกว่า 10 เมตร

(10) "ผู้ออกแบบ" หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการคำนวณ เขียนแบบและกำหนดรายการ เพื่อใช้ในการก่อสร้าง

(11) "นายงาน" หมายความว่า ผู้มีหน้าที่ควบคุมการปลูกสร้างให้ผู้ได้รับอนุญาต

(12) "นายช่าง" หมายความว่า นายช่างตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479

(13) "แผนผัง" หมายความว่า แผนที่แสดงลักษณะที่ดินบริเวณปลูกสร้างอาคารและที่ดินติดต่อกัน

(14) "แบบก่อสร้าง" หมายความว่า แบบเพื่อใช้ประโยชน์ในการปลูกสร้างตัวอาคาร

(15) "รายการ" หมายความว่า ข้อความชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการปลูกสร้างตามแนวของแบบก่อสร้างนั้น

(16) "รายการคำนวณ" หมายความว่า รายละเอียดแสดงวิธีการคิดกำลังต้านทานของส่วนอาคารตามที่ปรากฏในแลลก่อสร้าง

(17) "แบบสิ่งเรป" หมายความว่า แบบชนิดซึ่งเขียนไว้พอเป็นประมาณ

(18) "แผนอาคาร" หมายความว่า แบบแสดงลักษณะส่วนรวมของอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (19) "รูปค้ำ" หมายความว่า แบบแสดงลักษณะส่วนตั้งภายนอกของอาคาร
- (20) "รูปตัด" หมายความว่า แบบแสดงลักษณะส่วนตั้งภายในของอาคาร
- (21) "พื้นอาคาร" หมายความว่า เนื้อที่ส่วนรวมของอาคารซึ่งอยู่ภายในขอบเขตของคานหรือรอดที่รับดินนั้น หรือภายในขอบเขตของเสาอาคาร
- (22) "ฝ้า" หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านตั้งซึ่งกั้นแบ่งพื้นอาคารให้เห็นห้องๆ
- (23) "ผนัง" หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านตั้งซึ่งกั้นด้านนอกของอาคารให้เป็นหลังคาหรือหน่วยจากกัน
- (24) "ผนังกันไฟ" หมายความว่า ผนังซึ่งทำด้วยวัสดุทนไฟ และไม่มีช่องที่จะให้ไฟผ่านได้
- (25) "รากฐาน" หมายความว่า ส่วนรับน้ำหนักของอาคารนับจากใต้พื้นชั้นล่างลงไปจนถึงที่ฝังอยู่ในดิน
- (26) "เสาเข็ม" หมายความว่า เสาที่ตรอกฝังลงไป在地 เพื่อช่วยรับน้ำหนักบรรทุกของอาคาร
- (27) "ช่วงบรรได" หมายความว่า ระยะตั้งบรรไดซึ่งมีค้ำต่อกันโดยตลอด
- (28) "ลูกตั้ง" หมายความว่า ระยะตั้งระหว่างชั้นบันได
- (29) "ลูกนอน" หมายความว่า ระยะราบของชั้นบันได
- (30) "บ่อตรวจระบาย" หมายความว่า ส่วนที่เปิดได้ของทอระบายซึ่งกำหนดไว้ให้ใช้ในการชำระล้างท่อ
- (31) "บ่อนักชยะ" หมายความว่า ส่วนของทางระบายน้ำที่กำหนดกั้นชะงักให้หยุดระบายไปค้ำยกันน้ำ
- (32) "อุปกรณ์อนามัย" หมายความว่า เครื่องประกอบอันใช้ประโยชน์ในการสุขาภิบาลของอาคาร
- (33) "บ่ออาจม" หมายความว่า บ่อนักจูลจาระหรือสิ่งโสโครกอันไม่มีวิธีการระบายออกไปตามสภาพปกติ
- (34) "ลิฟต์" หมายความว่า เครื่องใช้สำหรับบรรทุกบุคคลหรือของขึ้นลงระหว่างพื้นต่างๆ ของอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (35) "ท่อเอกประปา" หมายความว่า ท่อน้ำประปาในทางสาธารณะซึ่งเป็นสมบัติของการประปา
- (36) "วัตถุทนไฟ" หมายความว่า วัตถุก่อสร้างซึ่งไม่เป็นเชื้อเพลิง
- (37) "วัตถุถาวร" หมายความว่า วัตถุทนไฟซึ่งตามปกติไม่แปลงสภาพได้ง่ายโดยน้ำไฟ หรือคินฝ้าอากาศ
- (38) "อิฐธรรมดา" หมายความว่า คินชนิดที่ปั้นขึ้นเป็นแท่งโดยไม่ใช้เครื่องอัดและเผาสุกแล้ว
- (39) "อิฐอัด" หมายความว่า อิฐชนิดซึ่งได้ประดิษฐ์ขึ้นโดยใช้เครื่องอัดให้เนื้อแน่นก่อนเผา
- (40) "คอนกรีต" หมายความว่า วัตถุซึ่งประกอบขึ้นด้วยส่วนผสมของซีเมนต์ทราย หิน หรือกรวด และน้ำ
- (41) คอนกรีตเสริมเหล็ก) หมายความว่า คอนกรีตซึ่งมีเหล็กฝังภายในให้ทำหน้าที่รับแรงน้ำหนักให้มากขึ้นกว่าปกติ
- (42) "เหล็กหล่อ" หมายความว่า เหล็กซึ่งถลุงมาจากแร่เหล็ก อันจะใช้เชื่อมหรือชุบไม่ได้ผล
- (43) "เหล็กอ่อน" หมายความว่า เหล็กที่มีธาตุอื่นเจือปนน้อยที่สุด และ จะใช้ชุบไม่ได้ผล
- (44) "เหล็กถ่าน" หมายความว่า เหล็กที่มีธาตุถ่านผสมทำให้เหนียวกว่าปกติ อันจะใช้ชุบได้ผล
- (45) "เหล็กเสริม" หมายความว่า เหล็กถ่านที่ใช้สำหรับฝังในเนื้อคอนกรีตเนื้อเหนียวกำลังขึ้น
- (46) "ไม้อ่อน" หมายความว่า ไม้เนื้ออ่อนซึ่งไม่คงทนต่อคินฝ้าอากาศและตัวสัตว์ เช่น ไม้หลว ไม้ยาง หรือ ไม้ตะแบก
- (47) "ไม้แก่น" หมายความว่า ไม้เนื้อแข็งซึ่งคงทนต่อคินฝ้าอากาศและตัวสัตว์ได้ดีตามสถานอันสมควร เช่น ไม้เต็งรัง ไม้ตะเคียน เคี่ยม
- (48) "ปูนขาว" หมายความว่า วัตถุประสานซึ่งประดิษฐ์ขึ้นจากหินธาตุปูนหรือเปลือกหลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (49) "ซีเมนต์" หมายความว่า วัตถุประสานซึ่งประติษฐานขึ้นจากแร่ธาตุปูนและธาตุดินผสมกันเป็นส่วนใหญ่
- (50) "ทราย" หมายความว่า ก้อนหินเมล็ดเล็กละเอียดเกิดตามธรรมชาติซึ่งมีขนาดโตไม่เกิน 3 มิลลิเมตร
- (51) "กรวด" หมายความว่า ก้อนหินเกิดตามธรรมชาติขนาดโตเกินกว่า 3 มิลลิเมตร
- (52) "ดินดาน" หมายความว่า หินชนิดที่มีเนื้อเปื่อยไม่แน่นเป็นก้อนแกร่ง
- (53) "หินปูน" หมายความว่า หินธาตุปูนซึ่งมีเนื้อแน่นแกร่งเป็นก้อนมีก
- (54) "หินทราย" หมายความว่า หินประกอบด้วยเมล็ดทรายและประกอบด้วยวัตถุอื่นเป็นก้อนมีก
- (55) "หินอัคนี" หมายความว่า หินที่มีเนื้อแข็งแกร่งเป็นก้อนมีก โดยไม่ต้องอาศัยวัตถุอื่นประกอบ
- (56) "แรงประลัย" หมายความว่า แรงขนาดที่จะทำให้วัตถุนั้นแตกแยกออกจากกันเป็นส่วน ๆ
- (57) "แรงดึง" หมายความว่า แรงที่จะทำให้วัตถุแยกออกห่างจากกัน
- (58) "แรงอัด" หมายความว่า แรงที่จะทำให้วัตถุทลายเข้าหากัน
- (59) "แรงเฉือน" หมายความว่า แรงที่จะทำให้วัตถุขาดออกจากกันดูจรรไกรตัด
- (60) "ส่วนปลอดภัย" หมายความว่า อัตราส่วนที่ใช้ทอนแรงประลัยลงให้ถึงขนาดที่จะใช้ได้ปลอดภัย
- (61) "น้ำหนักบรรทุก" หมายความว่า น้ำหนักที่กำหนดว่าจะมาเพิ่มขึ้นบนอาคารนอกจากน้ำหนักของตัวอาคารนั่นเอง
- (62) "ส่วนลด" หมายความว่า ส่วนระยะตั้งเทียบกับส่วนระยะยาวของฐาน
- (63) "ทางระบายน้ำสาธารณะ" หมายความว่า ช่องน้ำไหลตามทางสาธารณะซึ่งกำหนดไว้ให้ระบายน้ำออกจากอาคารได้
- (64) "ทางสาธารณะ" หมายความว่า ที่ดินที่ประชาชนมีสิทธิใช้เป็นทางคมนาคมได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(65) "ระดับถนน" หมายความว่า ความสูงของยอดถนนจากที่ดินใกล้เคียง เทียบกับระดับน้ำทะเล

(66) "แนวถนน" หมายความว่า แนวเขตที่กำหนดไว้ให้เป็นทางสาธารณะ ทางบก

หมวด 2

การอนุญาตปลูกสร้าง

ข้อ 5. การขออนุญาตปลูกสร้างอาคารตามความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติให้ยื่นคำร้องขอต่อคณะเทศมนตรีตามแบบ "อ.1" ท้ายเทศบัญญัตินี้พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการอย่างละ 3 ชุด

ผู้ขออนุญาตปลูกสร้างอาคารจะต้องเป็นเจ้าของอาคารที่จะปลูกสร้างขึ้นหรือเป็นตัวแทนของผู้ยื่น ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ 6. การขอใบอนุญาตชั่วคราว ตามความในมาตรา 9 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติ นอกจากจะแสดงความประสงค์ในคำขออนุญาตแล้ว ให้ผู้อนุญาตกำหนดชั้นของงานและระยะเวลาสำเร็จในแผนผังแบบก่อสร้าง และรายการไว้ให้ชัดเจน

ข้อ 7. ใบอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติ ให้ทำตามแบบ "อ.2" ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 8. คำสั่งของคณะเทศมนตรีให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผัง แบบก่อสร้างหรือรายการตามความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติให้ทำตามแบบ "อ.3" ท้ายเทศบัญญัตินี้ และให้จัดส่งให้ผู้ขออนุญาต โดยให้ลงชื่อรับเป็นหลักฐานไว้ แต่คำสั่งให้ไม่ได้ก็ให้ประกาศไว้ให้ประกาศไว้ให้ทราบที่ป้ายโฆษณาของสำนักงานเทศบาล

ข้อ 9. สำหรับอาคารตามความในมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติ ให้เจ้าหน้าที่บังคับบัญชาการก่อสร้างแจ้งให้คณะเทศมนตรีทราบเป็นหนังสือก่อนกำหนดก่อสร้างอย่างน้อยเป็นเวลา 30 วัน พร้อมด้วยแผนผังและแบบก่อสร้างหนึ่งชุด

ข้อ 10. ถ้าคณะเทศมตรามีข้อแก้ไขสำหรับอาคารความในมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติก็ให้มีหนังสือแจ้งเหตุผลให้เจ้าหน้าที่บังคับบัญชาการก่อสร้างทราบภายในกำหนด 15 วัน นับจากเวลาที่ได้รับแจ้งความนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวดที่ 3

แผนผัง แบบก่อสร้าง และรายการ

ส่วนที่ 1

แผนผัง

ข้อ 11. แผนผังให้ใช้มาตราส่วน ไม่เล็กกว่า 1 ใน 1000 แสดงขอบเขตที่ดินและบริเวณติดต่อ และแสดงขอบนอกของอาคารที่มีอยู่แล้วกับอาคารที่ขออนุญาตปลูกสร้างใหม่ด้วยลักษณะและเครื่องหมายต่างกันให้ชัดเจนพร้อมด้วยเครื่องหมายทิศ

ข้อ 12. ในแผนผัง ให้แสดงสาธารณูปโภคที่ติดต่อกับที่ดินปลูกสร้างโดยสมบูรณ์กับทางระบายน้ำออกจากอาคารที่จะปลูกสร้างนั้น จนถึงทางระบายน้ำสาธารณะแสดงความแนวทางระบายน้ำนั้น ให้แสดงเครื่องหมายชี้ทางน้ำไหลพร้อมด้วยส่วนลด

ข้อ 13. ในแผนผัง ให้แสดงระดับของพื้นชั้นล่างของอาคารและแสดงการสัมพันธ์กับระดับถนนสาธารณะหรือระดับพื้นดินตรงที่ปลูกสร้าง

ส่วนที่ 2

แบบก่อสร้าง

ข้อ 14. แบบก่อสร้าง ให้ใช้มาตราส่วน 1 ใน 100 แสดงแผนอาคารของรากฐาน และพื้นชั้นต่าง ๆ ของอาคารรูปด้านและรูปตัดเนื่องกันไม่ต่ำกว่า 2 ด้าน รูปรายละเอียดส่วนสำคัญขนาดและเครื่องหมายวัตถุประกอบแผนอาคารชัดเจนพอที่จะติกรายการและสอบรายคำนวณได้

ข้อ 15. แบบก่อสร้างอาคารสาธารณะ และอาคารที่บุคคลอาจเข้าอยู่หรือใช้สอยได้ ตั้งแต่สามชั้นไป ให้แสดงรายคำนวณกำลังของส่วนสำคัญต่าง ของอาคารไว้โดยสมบูรณ์

ข้อ 16. อาคารพิเศษนั้น นอกจากจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายต่าง ๆ ที่มีกำหนดควบคุม โดยเฉพาะแล้ว ให้เสนอรายคำนวณอย่างละเอียดด้วย

ข้อ 17. แบบก่อสร้างสำหรับการปลูกสร้างอาคารโดยต่อเติมหรือตัดแปลงอาคารที่อยู่แล้วตามความในมาตรา 7 (2) แห่งพระราชบัญญัติให้แสดงแบบของส่วนที่จะต่อเติมหรือตัดแปลงให้เห็นชัดเจนต่างกัน

ข้อ 18. อาคารชั่วคราว เพื่อประโยชน์ในการปลูกสร้างอาคารถาวรหรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นก็ดี จะต้องเสนอแบบก่อสร้างเป็นสิ่งเขตก็ได้

ส่วนที่ 3

รายการ

ข้อ 19. รายการให้แสดงลักษณะของวัตถุก่อสร้างอันเป็นส่วนประกอบสำคัญของอาคารโดยละเอียดชัดเจนพร้อมด้วยวิธีก่อสร้าง

ส่วนที่ 4

ทั่วไป

ข้อ 20. มาตรฐานขนาดระยะน้ำหนักร และหน่วยการคำนวณต่าง ๆ ของแผนผังและแบบก่อสร้าง รายการหรือรายคำนวณนั้นได้ใช้วิธีเมตริต

ข้อ 21. ในแผนแบบก่อสร้างและรายการนั้น ให้ลงนามและแจงชื่อสำนักงานหรือที่อยู่ของผู้หนดแผนผัง ออกแบบก่อสร้าง ฎกรายการและคิดรายคำนวณไว้ด้วยพร้อมด้วยเครื่องหมายวิหะฐานะ (ถ้ามี) ว่าเป็นผู้สามารถสมควรทำการเหล่านั้น ได้

หมวด 4

ลักษณะอาคารต่าง ๆ

ข้อ 22. อาคารที่พักอาศัยซึ่งมิได้ทำด้วยวัสดุถาวรหรือทนไฟเป็นส่วนใหญ่ นั้น จะปลูกสร้างเกินกว่าสองชั้นและมีครัวไฟอยู่ในอาคารนั้นไม่ได้

ข้อ 23. อาคารที่พักอาศัยเกินกว่าสองชั้น ต้องทำด้วยวัสดุถาวรและเป็นส่วนใหญ่และต้องมีไฟด้วย เว้นแต่จะบรรไดชั้นลงมากพอที่จะเป็นทางลงหนีไฟได้ดินสมควรแล้ว

ข้อ 24. ห้องแถว ตึกแถว ให้ทำกว้างไม่น้อยกว่า 350 เซ็นติเมตร ระหว่างผนัง และต้องมีทางเข้าออกได้ทั้งข้างหน้า กับข้างหลัง ถ้าปลูกสร้างติดต่อกันให้มีผนังกันไฟทุกระยะห้าห้องเป็นอย่างน้อย

ข้อ 25. อาคาร บ้านเรือน โรง จะปลูกสร้างบนที่ดินซึ่งถมระยะมูลพอไม่ได้ เว้นแต่ถ้าระยะมูลพอนั้นจะได้กลายเป็นดินแล้ว หรือได้ทับด้วยดินกระทุ้งแน่นไม่ต่ำกว่า 30 เซ็นติเมตร และมีลักษณะไม่เป็นอันตรายแก่อนามัยและมั่นคงพอควรแก่การปลูกสร้างแล้ว

ข้อ 26. รั้วหรือกำแพงกันเขตให้ทำได้สูงไม่เกิน 300 เซ็นติเมตร เหนือระดับถนน รั้วประตูรั้วหรือกำแพงทางรถเข้า เมื่อมีคานบนให้วางคานสูงตั้งแต่ 300 เซ็นติเมตร ขึ้นไปจากระดับถนน

ข้อ 27. บ้ายโตะณาที่เป็นอาคารจะต้องติดตั้งโดยไม่มีบังช่องลม หน้าต่างหรือปรพตุ และต้องติดตั้งด้วยวัตถุติดอันถาวร เพื่อป้องกันการหลุดออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ 28. สะพาน สำหรับรถข้ามได้ต้องมีช่องกว้างเป็นทางจราจรไม่น้อยกว่า 300 เซนติเมตร และลาดขึ้นลงไม่ชันกว่า 1 ใน 10 ถ้ามีหลังคาคลุมต้องวางคานบนสูงไม่ต่ำกว่า 300 เซนติเมตรจากระดับพื้นสะพาน

ข้อ 29. การปลูกสร้างโดยต่อเติมหรือตัดแปลงอาคาร ซึ่งจำเป็นต้องได้รับอนุญาตนั้น มีกำหนดต่อไปนี้

- ก. ขยายพื้นที่หนึ่งชั้นใด ตั้งแต่ 5 ตารางเมตรขึ้นไป
- ข. เปลี่ยนหลังคาหรือขยายหลังคาให้ปกคลุมเนื้อที่มากกว่าเดิม
- ค. เพิ่ม ลด จำนวนหรือเปลี่ยนเสา คาน บรรด และผนัง

หมวด 5

ส่วนต่าง ๆ ของอาคาร

ข้อ 30. ห้องนอนหรือห้องใช้เป็นที่พักอาศัยในอาคาร ให้มีส่วนกว้างหรือส่วนยาวไม่ต่ำกว่า 250 เซนติเมตร กัปรวมเนื้อที่พื้นที่ทั้งหมดไม่น้อยกว่า 9 เซนติเมตร และให้มีช่องประตูและหน้าต่างเป็นเนื้อที่รวมกันไม่น้อยกว่า 1 ใน 10 ของพื้นที่ของห้องนั้น โดยไม่นับรวมกับส่วนประตูหรือหน้าต่างอันติดต่อกับห้องอื่น

ข้อ 31. ห้องของอาคารซึ่งบุคคลเข้าไปได้ จะต้องมีช่องระบายลมให้เพียงพอในเมื่อได้เปิดประตูหน้าต่างทั้งหมด วิธีระบายนั้นให้ทำตามแบบซึ่งเหมาะสมกับสภาพของอาคารนั้น

ข้อ 32. ช่องทางเดินภายในอาคารให้ทำกว้างไม่น้อยกว่า 100 เซนติเมตรก็ให้มีไม้เสากันให้ส่วนหนึ่งใดแคบกว่ากำหนดนั้น ทั้งให้มีแสงสว่างธรรมชาติแลเห็นได้เวลากลางวันด้วย

ข้อ 33. หน้าต่างและประตูของห้องนอน หรือห้องพักอาศัยให้ทำสูงจากพื้นถึงยอดไม่น้อยกว่า 200 เซนติเมตร และบุคคลสามารถเปิดออกจากห้องนั้นได้โดยสะดวก

ข้อ 34. ระยะตั้งระหว่างพื้นถึงเพดาน ยอดฝาหรือยอดผนัง สำหรับห้องในอาคารที่พักอาศัยที่ต่องไม่ต่ำกว่า 300 เซนติเมตร สำหรับห้องทั้งหลายอันเป็นประธานในอาคารสาธารณะ โรงงานอุตสาหกรรม อาคารพาณิชย์ ห้องแถว ตึกแถว โรวรรคหรือคอกสัตว์ ที่มีห้องคนพักอาศัยอยู่ชั้นบนระยะนั้นต่องไม่ต่ำกว่า 350 เซนติเมตร

ข้อ 35. พื้นชั้นล่างของอาคารที่พักอาศัย ต่องมีระดับอยู่สูงกว่าพื้นดินปลูกสร้างอาคารบางอย่างน้อย 90 เซนติเมตร แต่ถ้าเป็นพื้นซีเมนต์ อิฐ หิน หรือวัสดุแข็งอย่างอื่นที่สร้างกันคิพื้นดินต่องมีระดับสูงกว่าพื้นดินปลูกสร้างอาคารอย่างน้อย 10 เซนติเมตร และถ้าเป็นอาคารตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการเขียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์อื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อยู่แนวถนนในที่ราบ จะเป็นอาคารที่ฝักอากาศ หรือไม้กั้นตาม ต้องสูงกว่าระดับถนนนั้น ไม่ต่ำกว่า 30 ซม.

ข้อ 36. ถ้าครัวไม่อยู่ติดกับห้องนอนหรือห้องส้วม ให้มีให้มีประตู หน้าต่างหรือช่องลม ในตำแหน่งติดต่อกันนั้น

ข้อ 37. เตาไฟสำหรับอุตสาหกรรม หรือเตาพาณิชย์ที่เป็นเตาก่อหรือเตาเหล็ก ให้ตั้งได้เฉพาะในอาคารซึ่งประกอบด้วยวัตถุน้ำมันเป็นส่วนใหญ่ เตาไฟและปล่องระบายควันไฟจะต้องมีให้ฟ้าหรือผนัง หรือหลังคารับความร้อนจัดได้

ข้อ 38. บันไดสำหรับอาคารที่ฝักอากาศ ต้องทำขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร ช่วงหนึ่งไม่สูงเกิน 300 เซนติเมตร และลูกตั้งไม่สูงกว่า .02 เซนติเมตร ลูกนอนไม่แคบกว่า 22 เซนติเมตร ถ้าตอนใดที่ทำเลี้ยวมีบันไดเวียน ส่วนแคบที่สุดของลูกนอนต้องไม่แคบกว่า 10 เซนติเมตร

ข้อ 39. บันไดอื่นเป็นประธานสำหรับอาคารสาธารณะ โรงงานอุตสาหกรรมและอาคารพาณิชย์ต้องทำขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 150 เซนติเมตร ช่วงหนึ่งสูงไม่เกิน 400 เซนติเมตร และลูกตั้งไม่สูงกว่า 19 เซนติเมตร และลูกนอนไม่แคบกว่า 20 เซนติเมตร และถ้ามีขั้นลงให้มากพอที่จะใช้เป็นทางลงหนีไฟได้สิ้นสมควรถ้า จะต้องมีทางลงหนีไฟได้อีก ถ้าตอนใดทำเลี้ยวมีบันไดเวียนส่วนแคบที่สุดของลูกนอนจะต้องไม่แคบกว่า 10 เซนติเมตร

ข้อ 40. บันไดซึ่งมีช่วงระยะสูงกว่าที่กำหนดไว้ (ในข้อ 38 หรือ 39) ให้ทำที่ฝักขนาดกว้างยาว ไม่น้อยกว่าส่วนกว้างของบันไดนั้น

ข้อ 41. วัตถุพุ่งหลังให้ทำด้วยวัตถุน้ำมัน เว้นแต่อาคารที่ตั้งอยู่ห่างจากอาคารอื่น ซึ่งด้วยวัตถุน้ำมัน หรือจากเขตที่ดินหรือทางสาธารณะเกิน 20 เซนติเมตร จึงจะใช้วัตถุอื่นได้

ข้อ 42. ลิฟต์ สำหรับบุคคลใช้สอยให้ทำได้แต่ในอาคารซึ่งประกอบด้วยน้ำมันเป็นส่วนใหญ่และโดยเฉพาะส่วนต่อเนื่องกับลิฟต์นั้น ต้องเป็นวัตถุน้ำมันทั้งสิ้น และลิฟต์นั้นจะต้องมีส่วนปลอดภัยไม่น้อยกว่า 4 เท่าของน้ำหนักกำหนดไว้

ข้อ 43. อาคารซึ่งอยู่ต่อเนื่องกับทางสาธารณะนั้น ถ้าคณะเทศมนตรีเห็นสมควรจะอนุญาตให้ส่วนรากฐาน ซึ่งอยู่ใต้ดินของอาคารนั้น เหลื่อมล้ำเข้าไปในทางสาธารณะก็ได้ แต่ต้องไม่เกิน 100 เซนติเมตรและต้องไม่กีดขวางสิ่งปลูกสร้างซึ่งได้มีอยู่ในทางสาธารณะนั้นแล้ว และระดับของส่วนรากฐานที่ยื่นออกมาในทางสาธารณะ จะต้องไม่สูงกว่าระดับที่คณะเทศมนตรีกำหนด ให้ ความลึกของรากฐานนั้น จะให้อยู่ในระดับใด ให้คณะเทศมนตรีกำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ 44. รากฐานของอาคาร จะต้องทำเป็นลักษณะถาวรมั่นคงพอที่จะรับน้ำหนักของตัวอาคารและน้ำหนักบรรทุกได้โดยปลอดภัย ในกรณีสงสัย ให้คณะเทศมนตรีเรียกראายคำนวณหรือผลของการทดลองหรือทั้งสองอย่างเพื่อประกอบการพิจารณาได้

หมวด 6

กำลังวัตถุและน้ำหนักบรรทุก

ข้อ 45. ในการคำนวณกำลังต้านทานแรงอัดส่วนอาคารประกอบด้วยอิฐประสานด้วยปูนผสมส่วนต่าง ๆ ให้กำหนดใช้ไม่เกินอัตราต่อไปนี้

ชนิดอิฐ	ส่วนปูนขาว ตามปริมาตร	ส่วนปูนซีเมนต์ ตามปริมาตร	ส่วนทราย ตามปริมาตร	กำลังอัดได้ต่อ 1 ตารางเซ็นติเมตร
ธรรมดา	1	1	3	2 กิโลกรัม
"	1	1	6	3 "
"	1	1	4	4 "
"	1	1	3	5 "
อัด	1	1	3	4 "
"	1	1	6	6 "
"	1	1	4	8 "
"	1	1	3	10 "

ข้อ 46. ให้ใช้ส่วนปลอดภัยโดยใช้กำลังไม่เกิน 1 ใน 4 ของแรงประลัยแห่งเหล็กกำลังต้านทานแรงประเภทต่าง ๆ ของส่วนอาคารประกอบด้วยเหล็กชนิดต่าง ๆ ที่มีส่วนปลอดภัยโดยใช้กำลังไม่เกิน 1 ใน 4 ของแรงประลัยแห่งเหล็กนั้น ถ้าไม่มีเอกสารของผู้ชำนาญแสดงผลทดลองให้เชื่อถือได้เป็นอย่างอื่น ให้คำนวณโดยอัตราแรงไม่เกินอัตราต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ก. พิกัดยึดของคอนกรีต = $1.4 + 106$ เมตริกตันต่อ 1 ตารางเมตร
- ข. พิกัดยึดของเหล็กเสริม = $21 + 106$ เมตริกตันต่อ 1 ตารางเมตร
- ค. ส่วนผสมคอนกรีต = ซีเมนต์ 1 ทราย 2 และหินหรือกรวด 4 ตามปริมาณ
- ง. แรงอัดของคอนกรีตไม่เกิน 45 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเซนติเมตร
- จ. แรงดึงของเหล็กเสริมไม่เกิน 1,200 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเซนติเมตร
- ฉ. แรงเฉือนของเหล็กเสริมไม่เกิน 850 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเซนติเมตร
- ช. สำหรับคอนกรีตเสริมเหล็ก ให้มีคอนกรีตหุ้มเหล็กหนาไม่น้อยกว่า 2.5 เซนติเมตร และไม่น้อยกว่าขนาดของเหล็กเสริมเส้นใหญ่ที่สุด
- ซ. สำหรับพื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก ให้มีคอนกรีตหุ้มเหล็กหนาไม่น้อยกว่า 1.5 เซนติเมตร และไม่น้อยกว่าขนาดของเหล็กเสริมเส้นใหญ่ที่สุด
- ฅ. ให้มีช่องว่างระหว่างเหล็ก ที่ชนกันไม่น้อยกว่า 2.5 เซนติเมตร และไม่น้อยกว่าขนาดของเหล็กเสริมแต่ต้องโตกว่าขนาดของหินที่โตที่สุดที่ใช้อยู่ 0.5 เซนติเมตร
- ญ. คานคอนกรีตเสริมเหล็กต้องมีความยาวไม่เกิน 24 เท่า ของส่วนหนา เว้นแต่จะมีเหตุผลเป็นพิเศษ และไม่ใช้เหล็กเสริมแนวนอนเล็กกว่า 6 มม.
- ฎ. สำหรับเสาคอนกรีตเสริมเหล็กรับน้ำหนัก ต้องมีเหล็กเสริมตามลำไม่น้อยกว่า 1 เส้นทุกมุม ถ้าเป็นเสากลมต้องไม่น้อยกว่า 6 เส้น และส่วนเหล็กไม่น้อยกว่า 1.8 ใน 100 ของคอนกรีต และขนาดของเหล็กเสริมต้องไม่น้อยกว่า 12.7 มิลลิเมตร ปริมาตรของเหล็กปลอกต้องไม่น้อยกว่า 0.4 ใน 100 ของปริมาตรคอนกรีต และระยะห่างของเหล็กปลอกต้องไม่เกิน 16 เท่า ของขนาดเหล็กแกน หรือ 48 เท่าของขนาดเหล็กปลอก หรือไม่เกินด้านกคยที่ลุดของเสา
- ข้อ 50. น้ำหนักบรรทุกบนพื้นจะใช้ในการคำนวณออกแบบอาคารประเภทต่าง ๆ ออกจากเครื่องจักรกล และอุปกรณ์อย่างอื่นซึ่งทราบน้ำหนักแน่นอนอยู่แล้วต้องไม่ต่ำกว่าอัตราที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้
- ก. อาคารที่หนักอาศัย 150 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเมตร
- ข. โรงเรียนชั้นประถม และชั้นมัธยม 200 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเมตร
- ค. โรงเรียนชั้นเตรียมอุดมขึ้นไป โรงพยาบาล โรงนม อาคาร สำนักงาน 300 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ง. โรงงาน โรงพิมพ์ โรงมหรสพ หอประชุม ภัตตาคาร ร้านขายของ 400 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเมตร

จ. คลังสินค้า ห้องสมุด นิทรรศการ โรงกีฬา 500 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเมตร

ฉ. โรงเก็บรถยนต์ นอกจากโรงเก็บรถยนต์ส่วนบุคคล โรงเก็บเครื่องจักร โรงงาน อุตสาหกรรม ตั้งแต่ 500 กิโลกรัม ต่อ ตารางเมตรขึ้นไป

แต่ถ้าเนื้อที่ส่วยใดแห่งอาคารนั้นจะรับบรรทุกสิ่งที่มีน้ำหนักมากกว่าอัตราที่กำหนดแล้ว

เช่น เครื่องจักร ก็ให้คำนวณน้ำหนักบรรทุกเพิ่มขึ้นให้พอที่จะรับน้ำหนักนั้นได้

ข้อ 51. แรงลมอย่างสูงชานกับพื้นดินสำหรับส่วนอาคารที่สูงกว่า 15 เมตร ขึ้นไป ให้ถือกำหนดแรงเท่ากับ 100 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเมตร

ข้อ 52. น้ำหนักบรรทุกบนดิน ที่รากฐานของอาคารนั้นจะต้องคำนวณให้เหมาะสมเพื่อความมั่นคงและปลอดภัยซึ่งถ้าไม่มีเอกสารของผู้ชำนาญแสดงผลทดลองให้เชื่อถือได้เป็นอย่างอื่น จะต้องไม่เกินกำหนดสำหรับดินประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ก. ดินอ่อนหรือดินถมไว้แน่นเติมตัวที่ 2 เมตริกตัน ต่อ 1 ตารางเมตร

ข. ดินปานกลางหรือดินทรายร่วน 10 เมตริกตัน ต่อ 1 ตารางเมตร

ค. ดินแน่นหรือดินทรายหยาบ 20 เมตริกตัน ต่อ 1 ตารางเมตร

ง. กรวดหรือดินดาน 40 เมตริกตัน ต่อ 1 ตารางเมตร

จ. หินปูนหรือหินหยาบ 80 เมตริกตัน ต่อ 1 ตารางเมตร

ฉ. หินอัคนี 150 เมตริกตัน ต่อ 1 ตารางเมตร

ทั้งนี้ เว้นไว้แต่จะได้แสดงให้เห็นที่เชื่อถือได้ว่า จะจัดการเพิ่มอัตราเพิ่มน้ำหนักบรรทุกแห่งรากฐานของอาคารได้เป็นอย่างอื่น

ข้อ 53. ในการคำนวณน้ำหนักที่ลงบนรากฐานและเสาของอาคารสูงเกิน 2 ชั้นขึ้นไป ให้คำนวณน้ำหนักของอาคาร รวมทั้งน้ำหนักบรรทุกทุกชั้นอัตรา ส่วนน้ำหนักบรรทุกของอาคารซึ่งมิใช่เป็นอาคารพิเศษ คลังสินค้า ห้องสมุดหรือโรงงานอุตสาหกรรมนั้น ให้ลดส่วนได้ตามชั้น ดังนี้

ก. ชั้นถัดจากชั้นยอด ลดอัตราลง 10 ใน 100

ข. ชั้นถัดลงมา ลดอัตราลง 20 ใน 100

ค. ชั้นถัดลงมา ลดอัตราลง 20 ใน 100

ง. ชั้นถัดลงมา ลดอัตราลง 20 ใน 100

และทุกชั้นที่ลดลดลงจากนี้ ลดอัตราลง 50 ใน 100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้อัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ 54. ในการคำนวณกำลังต้านทานของรากฐาน ให้คำนวณน้ำหนักของอาคารเต็ม อัตราและ (เพิ่มรากฐานบนดินอ่อน) ให้เพิ่มรับน้ำหนักทั้งหมด โดยไม่คิดเอาแรงผิวดินรอบ ๆ เข็มมาช่วยรับน้ำหนักสำหรับปลายเข็มจนติดดินแข็ง ดินดาน หรือวัตถุแข็งให้คำนวณเข็มนั้นเช่น ลักษณะเสา แต่ถ้าเข็มอยู่ในดินอ่อนอาศัยแรงผิวดินยุง ให้ใช้เข็มไม่สั้นกว่า 3 เมตร และใช้แรง ผิวดินตามสูตรต่อไปนี้

$$f = 400-35 \text{ ม.}$$

ให้ f = แรงผิวดิน เป็นกิโลกรัมต่อตารางเมตรของเนื้อผิวดินเข็ม

y = ความยาวของเสาเข็มเป็นเมตร

ถ้าความยาวของเสาเข็มเกิน 12.00 เมตร ต้องมีการทดลองกำลังน้ำหนักบรรทุกของเสาเข็ม

เนื้อที่ของรากฐานทั้งหมดจะต้องไม่น้อยกว่า 1 ใน 10 ของเนื้อที่ผิวของเสาเข็มทั้งหมดซึ่งอยู่ภายในรากฐานนั้น ในกรณีที่ไม่สามารถตอกเสาเข็มได้ เพราะดินแข็ง เป็นดินปานกลางหรือทรายร่วน ในการคำนวณความต้านทานของดินใต้แผ่นรากฐานจะต้องไม่เกิน 10 ตันต่อ 1 ตารางเมตร ถ้าจะใช้มากกว่านี้ จะต้องแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อถือได้

สำหรับเครื่องตอกเสาเข็มด้วยแรงคน

$b + s$

$$b = 6จ + 1.5$$

ถ้าตอกด้วยเครื่องจักรซึ่งตอกได้ไม่น้อยกว่า 40 ครั้ง ต่อ 1 นาที

$b + s$

$$b = 6จ + 1.5$$

ให้ b = น้ำหนักบรรทุกโดยปลอดภัยเป็นกิโลกรัม

n = น้ำหนักลูกตุ้มเป็นกิโลกรัม

s = ระยะลูกตุ้มตกเป็น เซ็นติเมตร

$จ$ = ระยะที่เข็มจมครั้งสุดท้ายเป็น เซ็นติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด 7

แนวอาคารและระยะต่าง ๆ

ข้อ 55. ห้ามมิให้บุคคลใดแลดูสร้างอาคารยื่นออกมาใน หรือเหนือทาง หรือที่ดินสาธารณะ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ เป็นหนังสือซึ่งจะต้องไม่เกินกำหนด ดังต่อไปนี้

สำหรับกันสาดของพื้นชั้นแรกเหนือระดับถนน

ระยะยื่นกันสาดไม่เกิน 200 เซนติเมตร จากผนัง

ระยะปลายกันสาดไม่ต่ำกว่า 300 เซนติเมตร เหนือทางเข้า

ระยะยื่นของกันสาดจะต้องไม่เกินกำหนดของสูตรนี้ด้วย

$$y = \frac{g + r}{10}$$

สำหรับส่วนปราณีตสถาปัตยกรรมของพื้นชั้นอื่น ๆ

ระยะยื่นของชายคา ไม่เกิน 150 เซนติเมตร จากผนัง

ระยะยื่นของส่วนปราณีตสถาปัตยกรรม ไม่เกิน 120 เซนติเมตร จากผนัง

ระยะยื่นที่กล่าวมานั้น ต้องไม่เกินกำหนดของสูตรนี้ด้วย

$$y = \frac{g + r}{20}$$

ให้ y = ระยะยื่นออกมาจากผนังเป็นเซนติเมตร

g = ความกว้างของถนนเป็นเซนติเมตร

r = ระยะผนังอาคารจากแนวถนนเป็นเซนติเมตร

ข้อ 56. ห้ามมิให้ปลูกอาคารที่มีระยะตั้งระหว่างพื้นดินถึงเพดานตรงยอดฝาด หรือผนังสูงเกินกว่าระยะราบจากผนังด้านหน้าของอาคารจนถึงแนวถนนผ่ากลางข้าม เว้นแต่ในกรณีอาคารตามข้อ 57 หรือได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการเป็นพิเศษ

ข้อ 57. สำหรับอาคารหลังเดียวกัน มีถนนสองสายขนานอยู่ และถนนสองสายนั้นขนาดไม่เท่ากัน เมื่อส่วนกว้างของอาคารนั้นไม่เกิน 15 เมตร อนุญาตให้ปลูกตึกระดับสูงเท่าคอนแนวถนนที่กว้างกว่าได้ทั้งหลัง

สำหรับอาคารบังเดี่ยวซึ่งอยู่ริมถนนสองสายขนาดไม่เท่ากัน อนุญาตให้ปลูกสร้างด้านถนนแค่งระดับสูง 1 1/2 ของความกว้างแห่งถนนแคบ และให้ปลูกสร้างอาคารสูงตั้งว่านี้ได้ เป็นระยะยาวจากมุมถนนเฉียงสองเท่าของความกว้างแห่งถนนแคบนั้น

อาคารซึ่งอยู่ริมถนนซึ่งมีความกว้างไม่ถึง 800 เซ็นติเมตร แต่ไม่น้อยกว่า 400 เซ็นติเมตร อนุญาตให้ปลูกสร้างได้ไม่เกิน 800 เซ็นติเมตร

ข้อ 58. ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารริมแนวทางสาธารณะ โดยมีระยะตั้งระหว่างพื้นดินของเพดานตรงยอดฟานหรือยอดผนังสูงเกินระดับ 40 เมตร ถึงแม้ว่าตรงนั้นจะเป็นถนนขนาดกว้างเท่าใดก็ตาม

ข้อ 59. อาคารที่ปลูกติดกับที่ดินของผู้อื่นหรือติดอาคารอีกหลังหนึ่งนั้น ถ้ามีระยะห่างน้อยกว่า 200 เซ็นติเมตร สำหรับอาคารสองชั้นลงมาหรือน้อยกว่า 300 เซ็นติเมตร สำหรับอาคารเกินสองชั้นขึ้นไป ห้ามมิให้มีหน้าต่างประตู หรือช่องระบายลมในด้านที่ติดกับเขตที่ดินหรืออาคารอื่นนั้น

อย่างไรก็ตามอาคารที่ปลูกติดกับที่ดินของผู้อื่นนั้น จะต้องมิมีระยะห่างจากเขตที่ดินนั้นต่ำกว่า 50 เซ็นติเมตรไม่ได้ เว้นแต่จะปลูกสร้างโดยวิธีตกลงทำผนังร่วมกัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เสียประโยชน์ในทางสถาปัตยกรรม

ข้อ 60. อาคารประเภทต่าง ๆ จะต้องมิต่างอันปราศจากสิ่งปกคลุมไม่น้อยกว่าส่วนที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ก. อาคารที่มักอาศัย ห้องแถวหรือตึกแถวแต่ละหลังหรือห้องที่มีที่ว่างอยู่ 30 ใน 100 ส่วนของพื้นที่

ข. อาคารพาณิชย์โรงงานอุตสาหกรรม และอาคารสาธารณะ ให้มีที่ว่างอยู่ 10 ใน 100 ส่วนของพื้นที่ เว้นแต่ในกรณีพิเศษที่การระบายลมและให้แสงสว่างเหมาะสมเพียงพอแล้ว คณะเทศมนตรีจะอนุมัติให้ปลูกสร้างโดยมีที่ว่างเปล่าไม่น้อยกว่าส่วนที่กำหนดก็ได้

ข้อ 61. ให้คณะเทศมนตรีมีอำนาจที่จะประกาศกำหนดชนิดของอาคารที่ปลูกสร้างริมน้ำที่ระบุไว้ในประกาศ ให้จำต้องปลูกสร้างเป็นตึกแถว หรือห้องแถวแต่ชนิดเดียวได้

ประกาศดังกล่าวนี้ ต้องกำหนดเขตที่บังคับให้จำต้องปลูกสร้างอาคารได้แต่บางชนิดไว้

หมวด 8

การสุขาภิบาล

- ข้อ 62. อาคารที่ก่อสร้างต้องมีทางระบายน้ำ ที่ใช้แล้วออกจากอาคารไปได้สะดวก
- ข้อ 63. การทำรางระบายน้ำออกจากอาคาร ไปสู่ทางน้ำสาธารณะจะต้องมีส่วนลาด ไม่ต่ำกว่า 1 ใน 200 ตามแนวตรงที่สุดที่จะจัดทำได้ ถ้าจะใช้ท่อกลมเป็นทางระบายน้ำ ต้องมี บ่อตรวจทุกระยะ 30 เมตร และทุกมุมเลี้ยงด้วย
- ข้อ 64. ถ้าการระบายน้ำโสโครกออกจากอาคาร ไปสู่ทางน้ำสาธารณะซึ่งมิได้จัด เตรียมไว้โดยเฉพาะแล้วคณะเทศมนตรีอาจไม่ยอมอนุญาตให้ จนกว่า เจ้าของอาคารจะได้จัดการ ให้น้ำโสโครกมีลักษณะดีขึ้นตามที่เห็นสมควรก็ได้
- ข้อ 65. อาคารตามความหมายแห่งข้อ 4 (1) ถึง (7) ถ้ามีท่อเอกประปาในทาง สาธารณะต่อเขตที่สร้างอาคารก็ให้ต่อท่อประปาเข้าสู่อาคารด้วย เว้นแต่อาคารที่พนักงานซึ่ง เจ้า ของอยู่เอง
- ข้อ 66. การทำการระบายน้ำและติดต่อกับระบายน้ำนั้น ท่อน้ำประปา ท่อระบายน้ำ ในอาคารและอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับการต่อท่อและการสุขาภิบาล จะต้องมีลักษณะถูกต้อง เพื่อ ประโยชน์ในทางอนามัยตามแบบนิยมในทางวิชาการ
- ข้อ 67. อาคารที่บุคคลอาจฉีกอาคารใช้สอยได้ ให้มีลิ้มไว้ตามจำนวนอันสมควรแต่ ต้องไม่น้อยกว่าอัตราที่กำหนดไว้นี้
- ก. อาคารที่พนักงานให้มี 1 แทนทุกหลัง
 - ข. ห้องแถว ตึกแถว ให้มี 2 ห้อง ทุก ๆ ห้าห้อง
 - ค. โรงแรมให้มี 1 แทนต่อกำหนด 10 คนที่อาคารนั้น ๆ จะต้องให้คนพักแรมได้
 - ง. โรงเรียน และโรงงานให้มี 1 แทน ต่อ 100 คน ที่กำหนดให้ใช้อาคารนั้น
 - จ. ห้องประชุมและโรงมหรสพให้มี 1 แทนต่อ 300 คน ที่กำหนดให้ใช้อาคารนั้น
- ข้อ 68. ห้องลิ้มต้องขนาดเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า 1.50 ตารางเมตรต่อ 1 แทน มีลักษณะ ที่จะรักษาความสะอาดได้ง่ายเรียบร้อย และมีพื้นที่ไม่ชิดกับช่องระบายลมตามสมควร ถ้าเป็น ห้องลิ้มระบายน้ำมิใช่บ่อเก็บอาจม ให้ทำในตัวที่พนักงานได้ แต่ถ้าเป็นลิ้มวิธีอื่น ต้องทำเป็น ส่วนหนึ่งต่างหาก นอกออกไปจากตัวอาคารที่พนักงานนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด 9

การตรวจควบคุมการก่อสร้าง

ข้อ 69. ผู้ใดได้รับอนุญาตปลูกสร้างอาคาร ต้องเก็บรักษาใบอนุญาต แผนผัง แบบก่อสร้าง และรายการไว้ในบริเวณการปลูกสร้าง 1 ชุด เพื่อให้นายช่างตรวจดูได้เสมอตามเวลาที่สมควรและต้องทำการปลูกสร้างภายในเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่จะได้ขอต่ออายุใบอนุญาตใหม่

ข้อ 70. ในการปลูกสร้างอาคาร ให้ผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้แทนควบคุมให้เป็นไปตามเงื่อนไขแห่งการอนุญาต และต้องมีนางงานที่สามารถตามสมควรอยู่ประจำตลอดเวลาที่ทำการปลูกสร้างถ้านางงานไม่อยู่ต้องตั้งตัวแทนกำกับการไว้ คำสั่งของนายช่างซึ่งมอบให้กับนางงานหรือตัวแทนนั้นให้ถือว่าได้ให้ไว้กับผู้อนุญาต

ข้อ 71. ถ้านายช่างตรวจพบการปลูกสร้างอาคารผิดจากแผนผังแบบก่อสร้างรายการหรือเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในหนังสืออนุญาต ให้ตักเตือนเจ้าของอาคารหรือนายคุมงาน แล้วรายงานให้คณะเทศมนตรีทราบ คณะเทศมนตรีจะแจ้งกำหนดเวลาอันสมควรให้เจ้าของอาคารจัดการแก้ไขการปลูกสร้างอาคารเสียให้ถูกต้องซึ่งเมื่อพ้นกำหนดเวลาไปแล้ว การแก้ไขยังไม่เสร็จเรียบร้อยก็ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อ 72. วัตถุประสงค์ของการก่อสร้างอาคาร ต้องมีคุณสมบัติตามกำหนดของรายการและการคำนวณถ้ามีเหตุผลสงสัย ในคุณภาพของวัสดุ ให้นายช่างมีอำนาจเรียกตรวจเอกสารของผู้ชำนาญแสดงผลการทดลองกำลัง หรือ เรียกตัวอย่างวัสดุตามปริมาณสมควรจากผู้รับอนุญาต เพื่อตรวจสอบโดยการทดลอง ตามหลักวิชาการ ซึ่งผู้รับอนุญาตจะต้องจัดการส่งให้ตามต้องการโดยมีคิมูลค่า

ข้อ 73. ถ้าปรากฏแก่นายช่างว่า รายการคำนวณรากฐานที่ได้รับอนุญาตไว้เกิดความไม่แน่นอนขึ้นเพราะเหตุที่พื้นดินที่จะปลูกสร้างรากฐานนั้น มิได้เป็นไปตามที่คาดหมายไว้ให้นายช่างมีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลง รายการคำนวณรากฐานนั้นเสียใหม่ได้

การปลูกสร้างรากฐานของอาคาร ให้ทำได้เฉพาะในเวลากลางวัน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะเทศมนตรีให้ทำในเวลากลางคืนได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ 74. การปลูกสร้างอาคารที่ติดต่อกับทางสาธารณะ ผู้ได้รับอนุญาตจะต้องแสดงวิธีการ และขั้นตอนของงานจนเป็นที่พอใจนายช่างก่อนว่า เป็นที่ปลอดภัย แก่ผู้ใช้ทางสาธารณะแล้ว จึงจะลงมือทำการปลูกสร้างได้

ข้อ 75. เมื่อนายช่างประสงค์จะเข้าตรวจอาคาร ที่ปลูกสร้างได้เสร็จแล้วว่าอยู่ในภาวะอันสมควรหรือไม่ ก็ให้แจ้งกำหนดเวลาเข้าตรวจให้เจ้าของอาคารทราบเป็นหนังสือก่อนอย่างน้อย 48 ชั่วโมง เจ้าของอาคารหรือตัวแทนจะต้องให้ความสะดวกต่อนายช่างในการตรวจตามสมควร

ข้อ 76. เมื่อนายช่างตรวจพบอาคารซึ่งไม่อยู่ในภาวะอันสมควรน่าจะเป็นอันตรายต่อร่างกาย ชีวิต หรือทรัพย์สิน ให้รายงานคณะเทศมนตรีทราบ คณะเทศมนตรีจะสั่งเจ้าของอาคารให้เปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือรื้อถอนตามแบบ " อ.4 " ท้ายเทศบัญญัตินี้ ถ้าคำสั่งเป็นการให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขให้ถือการอนุญาตปลูกสร้างนั้นเป็นการเร่งร้อนโดยออกหนังสืออนุญาตแบบชั่วคราวให้เวลาขออนุญาต

หมวด 10

ค่าธรรมเนียม

ข้อ 77. ค่าธรรมเนียมตรวจแบบก่อสร้างทั้งการออกใบอนุญาตให้เรียกเก็บดังนี้

1. อาคารที่ผนังก่อด้วยอิฐหรือคอนกรีต ค่ารวมตามเนื้อที่ของพื้นที่อาคารทุกชั้น ตารางเมตรละ 10 สตางค์
2. อาคารที่ผนังก่อด้วยอิฐหรือคอนกรีตใช้วัสดุฉนวน ค่ารวมตามเนื้อที่ของพื้นที่อาคารทุกชั้น ตารางเมตรละ 5 สตางค์
3. ท่อ รางระบายน้ำ รั้ว กำแพง ประตูรั้ว หรือประตูกำแพงคำนวณตามระยะยาว เมตรละ 5 สตางค์
4. เขื่อนทำน้ำ หรือสะพานทำน้ำ คำนวณตามระยะยาว เมตรละ 60 สตางค์
5. สะพาน ่อเรือ คานเรือ หรือบ้านโฆษณา คำนวณตามเนื้อที่ตารางเมตรละ 40 สตางค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้